

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1868	Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (Α' Κορ. 6,12-20) 8 Φεβρουαρίου 2015 πρωὶ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἀκριβοπληρωμένοι ἀπελεύθεροι

«Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς» (Α' Κορ. 6,20)

Εὐχαριστῶ, ἀγαπητοί μου, τὸν Κύριό μας ποὺ μ' ἀξιώνει νὰ κηρύττω. Θὰ προσπαθῶ νὰ σᾶς μιλήσω ἀπλά.

Σήμερα εἶνε ἡ δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. Ὅλα ὅσα λέγονται στὴν ἐκκλησία εἶνε ὠραῖα· τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου, τοῦ εὐαγγελίου, τῶν τροπαρίων εἶνε ὑπέροχα. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προσέξετε ἓνα μόνο λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος στὸ ἀνάγνωσμα λέει: «**Ἦγοράσθητε τιμῆς**» (Α' Κορ. 6,20). Δυὸ λέξεις εἶνε. Ἄν μπορούσαμε νὰ τις νιώσουμε, νὰ τις πιστέψουμε, ἡ σωτηρία μας ἦταν ἐξασφαλισμένη.

«Ἦγοράσθητε τιμῆς». Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά; Θὰ προσπαθῶ μὲ **δυὸ - τρία παραδείγματα** νὰ τὰ καταστήσω σαφῆ.

● Εἶνε κανεὶς ἐδῶ ποὺ νὰ ἔχη ἓνα παιδί, ὄχι γιατί τὸ θέλει ἔτσι –αὐτὸ εἶνε σατανικό, μεγάλη ἁμαρτία–, ἀλλὰ διότι ἔτσι ἤθελε ὁ Μεγαλοδύναμος; Ὅποιος ἔχει ἓνα μονάκριβο παιδί, μπορεῖ νὰ σᾶς πῆ πόσο τρέμει μήπως ἀρρωστήσει ἢ μήπως πεθάνῃ. Ἐὰν τώρα ὑποθέσουμε τὸ παιδί αὐτό, τὴν ὥρα ποὺ παίζει μὲ τ' ἄλλα παιδιά, κάποιος γκάγκστερ τὸ πάρῃ, τὸ πᾶῃ μακριὰ καὶ τὸ κλείσῃ σὲ μιὰ σπηλιά, καὶ στείλῃ μήνυμα στοὺς γονεῖς, «Τὸ παιδί τό 'χω ἐγώ, τὸ κρατῶ, καὶ ἔχει ζωὴ δυὸ μέρες μόνο· ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες, ἂν δὲν μοῦ στείλετε στὸ τάδε μέρος χίλιες λίρες, θὰ τὸ σκοτώσω», μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τί θὰ γίνῃ στὸ σπίτι ἐκεῖνο; Ὁ πατέρας θὰ τρέξῃ σὰν τρελλὸς παντοῦ σὲ φίλους, θὰ πουλήσῃ ἀκόμα καὶ τις βέρες καὶ τὰ εἰκόνισμά του, θὰ βάλῃ ὑποθήκη καὶ τὸ σπίτι του, θὰ κλάψῃ θὰ παρακαλέσῃ, γιὰ νὰ μαζέψῃ τὸ ποσὸ ποὺ ζητάει ὁ ληστής. Κι ὅταν βρῆ τὸ ποσὸ καὶ τὸ πᾶῃ στὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ τὸ παιδί ἐλευθερωθῆ καὶ γυρίσῃ πίσω, τότε στὸ σπίτι θὰ γίνῃ χαρὰ ἀπερίγραπτη. Naί, τὸ πλήρωσε τὸ παιδί, τὸ πλήρωσε χίλιες λίρες· θὰ

ἦταν ἔτοιμος νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἀκόμα, γιὰ νὰ τὸ γλυτώσῃ. Καταλαβαίνουμε λοιπὸν τί θὰ πῆ **σκλαβιὰ προσωπική**.

● Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ποὺ κατοικοῦμε στὴ γωνιὰ αὐτῆ ποὺ κάθε πέτρα κρένει καὶ τὸ χῶμα τῆς εἶνε ζυμωμένο μὲ αἷμα, καταλαβαίνουμε ἀκόμη τί θὰ πῆ **σκλαβιὰ ἐθνική**. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔχουμε σήμερα ἓνα κομμάτι τῆς Ἑλλάδος, κομμάτι ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἐλληνικὸ ποὺ πλέει στὸ γαλάζιο, κομμάτι ποὺ ἄντεξε σ' ὄλους τοὺς πειρασμούς· εἶνε ἡ Κύπρος, τὸ νησί ποὺ αἰῶνες ὀλόκληρους σέρνει τις ἀλυσίδες του. Ὅλοι μας, δεξιοὶ κι ἀριστεροὶ καὶ ὄλων τῶν χρωμάτων, φωνάζουμε «λευτεριὰ στὴν Κύπρο».

● Καταλαβαίνουμε τὴ σκλαβιὰ τοῦ προσώπου, καταλαβαίνουμε τὴ σκλαβιὰ τῆς πατρίδος, καταλαβαίνουμε καὶ τὴ σκλαβιὰ γενικὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως εἶνε π.χ. οἱ μαῦροι· καταλαβαίνουμε δηλαδὴ καὶ καταδικάζουμε τὴν **κοινωνικὴ σκλαβιὰ**, τὴν ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευσι τῶν λεγομένων προηγμένων τῆς Εὐρώπης εἰς βάρος τῶν θεωρουμένων ἀπολιτίστων ἰθαγενῶν.

Μέχρι ἐδῶ βλέπω ὅτι παρακολουθεῖτε· ἀπὸ ὁῦ κ' ἐμπρὸς ὅμως φοβᾶμαι μήπως χασμουρηθῆτε. Ἄχ νὰ ἴδῃν ὁ Μεγαλοδύναμος, σήμερα τοῦ Ἀσώτου, ὅπως καταλαβαίνει ἡ μάνα τὴ σκλαβιὰ τοῦ παιδιοῦ, ὅπως καταλαβαίνουμε οἱ Ἕλληνες τὴ σκλαβιὰ τῆς Κύπρου, ὅπως καταλαβαίνουν ὅλοι τὴ σκλαβιὰ τῶν μαύρων ἢ τῶν ἐργατῶν, νὰ καταλάβουμε μιὰ ἄλλη σκλαβιὰ –βοηθῆστε, ἄγγελοι, νὰ τὴν καταλάβουμε. Ποιά εἶνε ἡ σκλαβιὰ αὐτή; Εἶνε ἡ **σκλαβιὰ τῆς ψυχῆς**. Ποιὸς τὸ καταλαβαίνει, ποιὸς κλαίει; Παραπάνω ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ κλάψουμε γιὰ τὸ πολυτιμότερο, γιὰ τὴν ἀτίμητη ψυχὴ μας.

Ἡ ψυχὴ εἶνε σκλάβο. **Ποιὸς θὰ τὴν ἐλευθερώσῃ;** ἄγγελος, ἀρχάγγελος, ἄνθρωπος; ἢ ἐπιστήμη, ἢ γνῶσις, τὸ χρῆμα; Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἄν μ' αὐτὰ ἡ ψυχὴ μπορούσε νὰ ἐλευθερωθῆ, δὲν θὰ κατέβαινε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο.

Ἐφθασα, ἀδελφοί μου, **στο πιδό σπουδαῖο σημεῖο** τῆς ὁμιλίας. Πῶς νὰ σᾶς τὸ δώσω νὰ τὸ καταλάβετε; Ὅταν πᾶτε στὸ σπίτι διαβάστε κάτι ποῦ θὰ σᾶς συστήσω.

Τὸ εἶπα κι ἄλλοτε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω. Γονεῖς, μαζέψτε μέσα ἀπ' τὶς σάκκες τῶν παιδιῶν σας, ὅσο εἶνε ἀκόμα νωρίς, ὅλα τὰ **ἀκατάλληλα ἔντυπα**, ποῦ δὲν κυκλοφοροῦν οὔτε στὰ ἄθρα κράτη. Εἶνε ἄθρα, ναί, τοὺς κατηγοροῦμε· ἀλλὰ εἶνε ἠθικοί, δὲν ἔχουν τέτοια πράγματα. Ἐδῶ κυκλοφοροῦν οἱ πιὸ αἰσχρὲς ταινίες, τὰ πιὸ ἄθρα μυθιστορήματα. Ἐννοια σου, πατέρα, ἀδιαφορεῖς· ἐνδιαφέρεσαι μόνο πῶς θὰ γεμίση τὸ ἔντερο τοῦ παιδιοῦ σου, νὰ φάη καλά, ἀλλὰ μὲ τί τρέφεται πνευματικῶς τὸ παιδί σου δὲν σ' ἐνδιαφέρει· θὰ τὸ πληρώσης ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια μὲ τόκο κ' ἐπιτόκιο.

Λοιπὸν μαζέψτε καὶ κάψτε ὅλα αὐτὰ τὰ ἔντυπα ποῦ ἔνε γεμᾶτα μικρόβια. Καὶ πάρτε στὰ χέρια σας τὰ συναξάρια, τοὺς βίους τῶν ἁγίων, τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Φτάνει τὸ Εὐαγγέλιο. Πάρε καὶ διάβασε. Τί νὰ διαβάσης; Διάβασε τὴν Ἀποκάλυψη, νὰ δῆς ἐκεῖ πράγματα νὰ φρίξη τὸ μυαλό σου· κι αὐτὰ ὅλα γίνονται καὶ θὰ γίνουν στίς ἡμέρες μας. **Διάβασε τὸ πέμπτο (ε') κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως**. Τί θὰ δῆς ἐκεῖ. Ἐνῶ σειόταν ἡ γῆ, ἄστραφτε καὶ βροντοῦσε ὁ οὐρανός, κ' ἔβγαιναν θεριά μέσ' ἀπ' τὴν ἄβυσσο, κ' ἡ θάλασσα ἄφριζε καὶ τὰ ποτάμια φούσκωναν καὶ τὰ ἄστρα ἔπεφταν, ξαφνικὰ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής, ἀκούει – τί· ἕνα ὀλόγλυκο τραγούδι ἐμπρὸς στὴν ἁγία Τριάδα, λὲς καὶ κελαῖδοῦσαν ἀηδόνια – γιατί ἡ πατρίδα τῆς μουσικῆς εἶνε ὁ οὐρανός. Τί ἔλεγε τὸ τραγούδι; Ἦταν ὁ ὕμνος τῶν Χριστιανῶν *«ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους»*. Γονατιστοὶ ὅλοι μπροστὰ στὸ *«ἐσφαγμένον ἀρνίον»*, στὸν θρόνο τοῦ αἰωνίου βασιλέως Χριστοῦ, ἔλεγαν· Σ' εὐχαριστοῦμε, Χριστέ· σ' εὐχαριστοῦμε, γιατί *«ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἱματί σου»* (Ἀπ. 5,6-9). Ἦμασταν σκλαβωμένες ψυχὲς καὶ μᾶς ἐξαγόρασες μὲ τὸ τίμιό σου αἷμα. Μᾶς εἶχε μέσα στὴ σπηλιά του ὁ διάβολος, κλεισμένους μέσ' στὰ πάθη μας, κ' ἐσὺ **πλήρωσες τὰ λύτρα**. Τί πλήρωσε ὁ πατέρας γιὰ νὰ ἐλευθερώση τὸ παιδί του; Χρήματα. Καὶ ὁ Χριστὸς τί πλήρωσε; Τὸ τίμιο αἷμα του. Ὅλες τὶς λίρες τῆς Ἀγγλίας, ὅλα τὰ χρήματα ποῦ ἔχουν στὰ σεντούκια τους οἱ ἄνθρωποι, ὅλο τὸ χρυσάφι τῆς γῆς, φέρτε το καὶ βάλτε το στὴ μιὰ μεριά τῆς ζυγαριᾶς. Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τί νὰ βάλης· ἂν πιστεῦσης, μόλις πέση ἐκεῖ – τί; Μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ποῦ ἔσταξε ἀπὸ τὶς πληγὲς ποῦ

τοῦ ἄνοιξαν ἡ λόγχη καὶ τὰ καρφιά. Αὐτὸ τὸ αἷμα, οἱ σταλαγματιὲς αὐτές, ἀξίζουν παραπάνω ἀπ' ὅλο τὸ χρυσάφι τῆς γῆς. Αὐτὸ τὸ αἷμα εἶνε ποῦ λυτρώνει, σπάζει ἄλυσίδες. Μόλις πέση μιὰ σταγόνα *«εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν»*, ἡ ζυγαριὰ κλίνει πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Ἄχ μάτια ἁμαρτωλά, ποῦ βλέπετε τὶς ἀνηθικότητες, εἶστε ἀνάξια νὰ βλέπετε τὸ δυσκοπότηρο. Μέσα στὸ δυσκοπότηρο δὲν εἶνε ἀπλῶς κρασί, δὲν εἶνε ἀσήμε καὶ χρυσάφι· εἶνε τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας! Τὸ πιστεύεις; ἔμπα μέσ' στὴν ἐκκλησιά· δὲν τὸ πιστεύεις; πῆγαινε ὅπου θέ'ς. Ἐνας νὰ μείνη μέσα στὴν ἐκκλησιά, νὰ συναισθανθῆ, νὰ πονέση, νὰ κλάψη, νὰ πῆ τὸ *«Μνήσθητί μου, Κύριε»* (Λουκ. 23,42). **Σ' εὐχαριστοῦμε, Χριστέ**, ποῦ μὲ τὸ αἷμα σου μᾶς ἐξαγόρασες καὶ μᾶς ἔκανες *«βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς»* (Ἀπ. 5,10).

Θέλετε νὰ δῆτε τί ἀξίζει τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Ἐλάτε στὴν ἐκκλησία τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ποῦ ὑψώνεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου κ' εἶνε τὰ χέρια του καρφωμένα καὶ λέγονται τὰ δώδεκα εὐαγγέλια. Πῶς τελειώνει ὅλη ἡ ἀκολουθία; Ἡ Ἐκκλησία μας, ποῦ εἶνε γεμάτη σοφία, ὅλα αὐτὰ τὰ σφραγίζει μ' ἕνα ἀπολυτίκιο· *«Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου τῷ τιμίῳ σου αἱματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχη κεντηθεὶς τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι»*. Σὰν τὴ μάνα ποῦ πουλάει τὰ δαχτυλίδια τῆς νὰ ξεσκλαβώση τὸ παιδί, σὰν τὸν ἄνθρωπο ποῦ πονάει καὶ πουλάει τὰ πάντα νὰ ξεσκλαβώση μιὰ ψυχὴ, Χριστέ μου, μᾶς ἐξαγόρασες διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος. Αὐτὸ εἶνε, ἀδελφοί μου, τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Χριστέ, ποῦ ἔδωσες τὸν ἀέρα, τὸν ἥλιο, τὰ παιδιὰ, τὸν κόσμον, Χριστέ ποῦ ἔχυσες τὸ αἷμα σου, σ' εὐχαριστῶ.

Κ' ἐμεῖς; Ἄνοιγουμε τὸ στόμα μας, λέμε τὸ εὐχαριστῶ; Ἐνα εὐχαριστῶ δὲν λέμε. Ἐνα σκυλι ἔχεις στὴν αὐλή σου, τοῦ πετᾶς ἕνα κόκκαλο καὶ κουνάει τὴν οὐρά του σὰν νὰ σοῦ λέη *«ἀφεντικό, σ' εὐχαριστῶ»*· κ' ἐμεῖς, χειρότερα ἀπὸ τὰ σκυλιὰ ἢ μᾶλλον σὰν σκυλιὰ λυσσασμένα, δαγκώνουμε τὸ χέρι τοῦ κυρίου μας· εἶδα σκυλι λυσσασμένο ποῦ δάγκωνε τὸ χέρι τοῦ ἀφεντικοῦ του. Σὰν σκυλιὰ λυσσασμένα γίναμε. Καμμιά φορὰ στὸν κόσμον δὲν ἔφτασε ἄλλος λαὸς σὲ τέτοια ἀσέβεια καὶ **βλασφημία** ὅπως ἐμεῖς σήμερα. Τί νὰ τὶς κάνης τὶς ἐκκλησιὲς κι ὅλα τὰ ἄλλα;

Ἦ Χριστέ, γενοῦ ἴλεως· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος